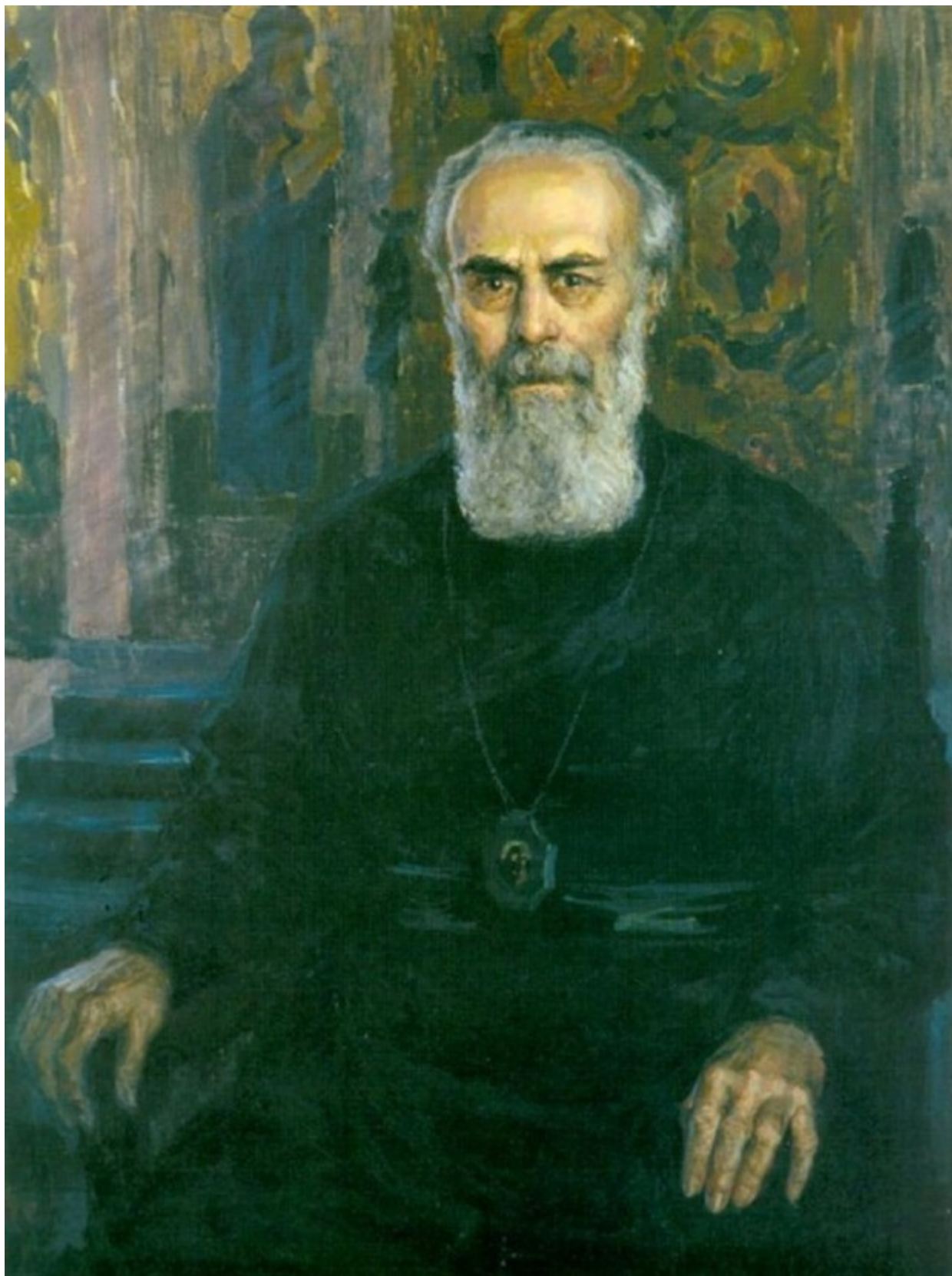

26 Μαρτίου 2015

Τί πρέπει να κάνω για να σωθώ;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

(† Μητροπ. Αντωνίου Μπλούμ)

Στα κείμενα των αρχαίων ασκητών της Αίγυπτου, βρίσκουμε τη διήγηση ενός απλού χωρι-κού, (πρόκειται για τον άγιο Παύλο τον απλό), που φθάνει σ' ένα μεγάλο αββά, τον Άγιο Αντώνιο, και τον ρωτάει: «Τί πρέπει να κάνω για να σωθώ;». Ο αββάς, που τότε ασκήτευε στην έρημο, του λέει : «Γίνε μοναχός». «Και τί πάει να πει αυτό;», ξαναρώτησε ο επισκέπτης. «Τούτο σημαίνει ότι θα ζεις στην έρημο, δεν θα τρως όταν πεινάς ούτε θα πίνεις όταν το επιθυμείς, θα εργάζεσαι σκληρά, θα κοιμάσαι πάνω στη γη και θα προ-σεύχεσαι». Ο νεαρός επισκέπτης ανταπαντά: «Εγώ είμαι ένας φτωχός αγρότης, δεν έχω κοι-μηθεί ποτέ σε κρεβάτι, δεν έχω φάει ποτέ όταν πεινάω και πάντα δουλεύω πάνω από τις δυνάμεις μου. Ένα μόνο πράγμα δεν ξέρω να κά-νω: να προσεύχομαι...». Τότε ο άγιος αββάς του λέει: «Θα σε μάθω εγώ. Εσύ κάθισε δίπλα μου, θα πλέκουμε μαζί καλάθια, θα σου δια-βάζω το ψαλτήρι δυνατά και συ θα το ξαναλές μετά από μένα». Και ξεκίνησε: «Μακάριος είναι εκείνος ο άνθρωπος που δεν πορεύτηκε στη ζωή με συμβουλές ασεβών...». Ο μαθητής επανέλαβε μία, δύο, τρεις φορές, και μετά λέει: «Η μνήμη μου είναι αδύνατη. Άφησέ με να περπα-τήσω λίγο ξαναλέγοντας τούτα τα λόγια για να τα μάθω». Κι άρχισε να περπατάει, έφυγε πο-λύ μακριά και τελικά εξαφανίστηκε. Για πολ-λά χρόνια ο αββάς δεν τον ξαναείδε. Όταν μία μέρα τον συνάντησε στην έρημο, έσπευσε προς το μέρος του και τον ρώτησε: «Τί σόι μαθητής είσαι συ ;Ένα χωρίο του ψαλμού σου έμαθα και συ εξαφανίστηκες. Τί στην ευχή έκανες όλον αυτό τον καιρό;». Και ο άλλος, ξεσπώντας σε λυγμούς, απάντησε: «Α, πάτερ! Να, εδώ και σαράντα χρόνια προσπαθώ να γίνω ο άνθρω-πος που δεν πορεύεται σύμφωνα με τις συμ-βουλές των ασεβών...».

Να ένα παράδειγμα για σας. Αν μπορούσαμε να φτάσουμε στο τέρμα έστω κι ενός ευαγγελικού λόγου, θα είχαμε τη δυνατότητα να τον κάνουμε θεμέλιο στην αγιότητά μας. Κι αυτό εξηγεί γιατί ο Χριστός δεν έμενε στο ίδιο μέρος. Έχοντας πει σε κάποιους τον απαραίτητο (για τη σωτηρία τους) λόγο, έφευγε παρακάτω για να τον μεταδώσει και σε άλλους, και καλούσε τους μαθητές Του να πράξουν το ίδιο, και μαζί με τους μαθητές προσκαλεί και εμάς να λειτουργήσουμε έτσι. Να τι πρέπει να μην ξεχνάμε: είμαστε οι απε-σταλμένοι του Θεού. Όπως λέει ένας Άγγλος συγ-γραφέας, είμαστε η εμπροσθοφυλακή της Βασι-λείας των ουρανών.

(Antony Bloom, Συνάντηση με το ζωντανό Θεό, εκδ. Εν πλω, σ. 146-148)